

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 9. rujna 2015.

[Multimedia]

Veza između obitelji i kršćanske zajednice

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Želim danas zadržati našu pozornost na vezi između obitelji i kršćanske zajednice. To je, da tako kažem, "prirodna" veza, jer je Crkva duhovna obitelj a obitelj je mala Crkva (usp. Lumen gentium, 9).

Kršćanska zajednica je dom onih koji vjeruju u Isusa kao izvor bratstva među svim ljudima. Crkva hodi usred narodâ, u povijesti muškaraca i žena, očeva i majki, sinova i kćeri: to je povijest do koje Gospodin drži. Veliki događaji svjetskih sila zapisuju se u povijesne knjige i ondje ostaju. Ali povijest ljudskih osjećaja biva zapisana izravno u Božje srce; i to je povijest koja ostaje zauvijek. To je mjesto života i vjere. Obitelj je mjesto naše inicijacije – nezamjenjivo, neizbrisivo – u tu povijest. U tu povijest punog života, koji će skončati u kontemplaciji Boga za svu vječnost u nebu, ali koja započinje u obitelji! I zato je obitelj tako važna.

Božji je Sin naučio ljudsku povijest na taj način i prošao je taj put sve do kraja (usp. Heb 2, 18; 5, 8). Lijepo se vratiti kontemplaciji Isusa i znakova te veze! On se rodio u obitelji i ondje je "spoznao svijet": radionica, četiri kuće, beznačajno mjestašce. A ipak, živeći trideset godina to iskustvo, Isus je u sebe upio ljudsko stanje, primivši ga u svoje zajedništvo s Ocem i u samo svoje apostolsko poslanje. A kad je napustio Nazaret i započeo javni život, Isus je formirao oko sebe jednu zajednicu, "skup", to jest sastanak ljudi. To je značenje riječi "crkva".

U evanđeljima Isusova zajednica ima oblik obitelji i to gostoljubive obitelji, a ne isključive, zatvorene sekte: u njoj nalazimo Petra i Ivana, ali i gladna i žedna, stranca i progonjena, grešnicu i carinika, farizeje i mnoštva. I Isus ne prestaje prihvaćati i razgovarati sa svima, pa i s onima koji ne

očekuju da će više susresti Boga u svome životu. To je snažna lekcija za Crkvu! Sami su učenici izabrani da se brinu za taj zbor, za tu obitelj Božjih gostiju.

Da bi danas ta stvarnost ljudi okupljenih oko Isusove osobe bila živa, nužno je oživjeti savez između obitelji i kršćanske zajednice. Mogli bismo reći da su obitelj i župa dva mjesta u kojima se ostvaruje to zajedništvo ljubavi koje nalazi svoj krajnji izvor u samom Bogu. Crkva koja je doista po evanđelju mora imati oblik gostoljubivog doma, čija su vrata uvijek otvorena. Crkve, župe, institucije sa zatvorenim vratima ne smiju se nazivati crkvama, već muzejima!

A danas to je ključni savez. "Protiv ideoloških, financijskih i političkih 'centara moći', stavimo svoje nade u te evangelizacijske centre ljubavi, bogate ljudskom toplinom, utemeljene na solidarnosti i zajedništvu" (Papinsko vijeće za obitelj, *Gli insegnamenti di J.M. Bergoglio - Papa Francesco sulla famiglia e sulla vita 1999-2014*, LEV 2014., 189) kao i na međusobnom praštanju.

Danas je nužno i prijeko potrebno osnažiti vezu između obitelji i kršćanske zajednice. Sigurno da postoji potreba za velikodušnom vjerom kako bi se iznašlo duhovnu sposobnost i hrabrost za obnovu toga saveza. Obitelji se ponekad povlače govoreći da nisu tome dorasli: "Oče, mi smo jedna siromašna i pomalo 'razmrdana' obitelj", "Ne možemo mi to", "Imamo već toliko problema u kući", "Nemamo snage". To je točno. Ali nitko nije dostojan, nitko nije na visini, nitko nema snage! Bez Božje milosti ne možemo ništa učiniti. Sve nam je dano, i to besplatno! A Gospodin nikada ne dolazi u neku novu obitelj a da ne učini neko čudo. Sjetimo se onoga što je učinio na svadbi u Kani! Dà, ako se predamo u njegove ruke, Gospodin nam daje činiti čuda – ali ona svakodnevna čuda! – kad je Gospodin ondje, u toj obitelji!

Naravno i kršćanska zajednica mora učiniti svoj dio. Primjerice, mora nastojati prevladati previše nalogodavne i funkcionalne stavove, poticati međusobni dijalog i uzajamno poznavanje i poštivanje. Neka obitelji preuzmu inicijativu i osjete da su odgovorne nositi svoje dragocjene darove za zajednicu. Svi moramo biti svjesni da se kršćanska vjera odigrava na otvorenom polju života dijeljenog sa svima, obitelji i župe moraju učiniti čudo života koji će biti više zajednički za čitavo društvo.

U Kani je bila Isusova majka, "majka dobrog savjeta". Poslušajmo njezine riječi: "Što god vam rekne, učinite" (usp. Iv 2, 5). Drage obitelji, drage župne zajednice, pustimo da nas ta Majka nadahne, činimo sve ono što će nam Isus reći i naći ćemo se pred čudom, svakodnevnim čudom! Hvala.